

DE POSTRIJDER

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement

Binnen de stad, 7 fr. per jaar. Buiten de stad, 8 fr.

TONGEREN, DEN 17 JUNI

Klezing van den 13 juni.

Verleden jaar, na de neerlaag van M. Thonnar, den 2 juni 1881, gaven de geuzen bladen zich alle moeite om te doen verstaan dat hun kandidaat niet gelukt had.

De liberalen hebben zich dus gedurende het gansche jaar bezig gehouden met honderde katholieke kiezers te doen uitschrijven en talrijke geuzen op de lijsten te brengen.

Zij werden daarin geholpen door de gouvernements mannen en door het hof van beroep te Luik.

Waartoe heeft dat allemaal gediend! Onze tegenstrevers hebben inderdaad talrijke katholieke van de lijsten doen verdwijnen; zij hebben er talrijke liberalen opgebracht of tegen recht en rede op behouden; zij hebben tegen honderde katholieke kiezers gereclameerd en na dat spel een jaar lang onverpoosd voortgedreven te hebben, zien wij dat de liberale kandidaat in evenredigheid minder stemmen bekamt dan verleden jaar.

Dat bewijst ten duidelijkste dat, ondanks de drukking van het gouvernement, ondanks de beloften van plaatsen en gunsten, ondanks alle verminderingen der kiezerslijsten, de openbare denkwijze zich al meer en meer van onze geuzen afkeert.

Er zijn kandidaten die met eer op het slagveld vallen; voor deze moet iedereen eerbied hebben. Er zijn er andere die zich belachelijk maken en voor deze trekt men de schouders op.

Tot dit laatste getal behoort M. Thonnar, de belachelijke kandidaat der belachelijke liberale associatie van Tongeren.

Na zijne verplettering van verleden dinsdag, kan men voorspellen dat hij nooit meer in het strijdperk zal te zien zijn.

Als men aan alle mogelijke en onmogelijke middelen denkt die onze tegenstrevers aangewend hebben, dan moet men bekennen dat hunne kans in Limburg voor altijd verloren is. Beloften, bedreigingen, dwangmiddelen, lastertaal, alles werd in 't werk gesteld, doch alles was te vergeefs.

De kiezers zijn ongevraagd gebleven zooland als de bedreigingen als aan de beloften; zij hebben M. Eben-Ensel terug naar Thonnar gezonden met een bus die hij in zijn museum kan bewaren nevens die van den 2° juni 1881.

Den 2° juni 1881, bekam M. Thonnar 345 stemmen.

Den 13 juni 1882, bekomt hij er 349.

De langdurige bewerking der kiezerslijsten hebben hem vier stemmen op een jaar doen winnen.

M. Schaetzen bekam den 2° juni 1881, 786 stemmen. Thans, niettegenstaande de afschrijving van katholieke kiezers, bekomt hij er 828, dat is 42 meer dan verleden jaar.

Zulks is niet aanmoedigend voor den heer Thonnar.

De fanfare der Concordia hebben verleden dinsdag schitterende serenaden gegeven aan de gekozenen van het arrondissement Tongeren. Zij hebben zich begeven ten huize van den heer ridder Schaezen waar zich ook de heer Graaf de Furchgrabe bevond; daarna zijn zij naar de woning gegaan van onzen nieuwen vertegenwoor-

diger M. Fr. Meyers. Eene ontelbare menigte vergezeld de fanfare. De ontvangst is gulhartig en schitterend geweest. Onze senateur en onze beide representanten hebben in hartroerende woorden de redevoering beantwoord welke de heer advocaat Nussent, in name der societeit en der katholieken van het arrondissement Tongeren, hun toestuurde.

Men is niet weinig verwonderd geweest van 's avonds de harmonie van den onzijdigen Casino, voorafgegaan van een blauwe vaandel, de straten onzer stad te zien doortrekken. Men meende dat zij M. Thonnar ging begraven. Maar het schijnt dat zij deze wandeling deed om hare vreugde te tonen over het behoud van het geuzen-ministerie en de zegpraal der radicalen.

Het is toch aardig, ho, van wege eene societeit die beweert vreemd te zijn aan allen politieke geest.

Katholieke associatie van het kanton Tongeren.

PROVINCIALE KIEZING VAN DEN 29 JUNI.

Vergadering der katholieke kiezers van het kanton Tongeren in de zaal der Concordia, op zondag 18 juni, om 4 uren namiddag.

DAGORDE.

Aanduiding van eenen kandidaat voor den provinciale raad in vervanging van den heer graaf de Grunne, ontslaggever.

N. B. — Volgens artikel 9 der statuten van de katholieke associatie, moeten de aanbiedingen van kandidaten overhandigd worden aan het comiteit om aan de algemeene vergadering onderworpen te worden.

Wij vernemen dat een groot getal katholieke kiezers den heer Arthur Vreonen doctor in rechten, als kandidaat zullen aanbieden.

Ziedaar dus het land verdeeld tot vier andere jaren van liberale overheersching.

Dit is het resultaat van den dag van dinsdag. Wij betreuren het zooland voor België zelf, als voor de zaak welke wij in dien belangrijken strijd verdedigd hebben.

Wij mogen er ons aan verwachten het ministerie spoedig en ver te zien voortuit gaan in den oorlog, welke het aan de Kerk en aan de godsdienstige vrijheid der katholieken verklaard heeft.

Wij zullen onze geleerden moeten ineen sluiten, onze eendracht versterken, ons vastberaderend tonen dan ooit in de verdediging onzer rechten.

Wij moeten eerst en vooral de vrijheid van onderwijs vrijwaren. De vrijmetselarij rekent op het officieel onderwijs om België te ontkristenen; wij moeten bij middel van het vrij onderwijs het geloof in ons land bewaren. Laat ons dus werkzaam worden, wanneer het onze schoolwerken aanbelangt en leggen wij ook meer lever en mannelijke stoutmoedigheid dan ooit aan den dag, in het gebruik der wettelijke middelen om ze te verdedigen en te ontwikkelen!

De oppositie blijft zeer sterk in de Kamer en in den Senaat en zij telt in hare rangen een aantal uitnemende sprekers. Hadden wij onze vrienden der rechterzijde een raad te geven, wij zouden hun zeggen zich zooland mogelijk in betrekking te stellen met hunne kiezers, even als zij het bij den laatste kiesdrist zooland gedaan hebben. Zooland zullen zij de katholieken moed geven en

zij zelf zullen gemakkelijker de wenschen der openbare denkwijze leeren kennen.

Het ministerie zal niet alleen met de oppositie moeten afrekenen; het zal ook met de radicalen moeten afrekenen, en onder dat opzicht, mag men met waarheid zeggen, dat voor het kabinet het tijperk der moeilijkheden begint.

Het oud doktrinair liberalisme heeft al minder en minder te zeggen. Eertijds stelde men de officieuze kandidatuur van M. Van Beelaere tegen de radicale kandidatuur van citoyen Janson. Dinsdag moest zelfs de Echo du Parlement zich bij de kandidatuur van citoyen Arnould aansluiten. In andere woorden het kabinet moet van heden af zijne bondgenooten, de radicalen sparen; binnen eenige maanden zal het hunne eischen moeten ondergaan en te kiezen hebben even als eertijds Mac-Mahon, tusschen zich te onderwerpen of zijn ontslag te geven.

Wij zullen het einde van 1882 niet moeten afwachten, om dien toestand zich te zien afteekenen en de vooringenomen te overtuigen, dat de kiezingen noch aan de algemeene welvaart, noch aan de duurzaamheid onzer instellingen voordelig waren.

Men leest in den Bien public van Gent:

Wij hebben te Gent eene neerlaag ondergaan, doch het is geen van die neerlagen die ontmoedigend zijn.

Vier jaren geleden werden wij overwonnen met 571 stemmen meerderheid, eergisteren had M. Willequet slechts 46 stemmen meer dan M. Braey.

In 1878, bekam M. Willequet 219 stemmen meer dan de volstrekte meerderheid; dusdijg zijn die 219 stemmen ingekrompen tot het erbarmelijk cijfer van 23.

En nochtans hebben de geuzen aan het bewind niets veronachtzaamt om zich dusdijg een verpletterend zegpraal te verzekeren.

In 1878 vermeldde de kiezerslijsten 8855 kiezers, waarvan 5576 voor de stad en 5179 kiezers voor de voorsteden en den buiten.

In 1882 dragen de kiezerslijsten nog slechts 8169 namen van kiezers, 't zij 686 minder dan in 1878.

Onder die kiezers hooren er 5555 toe aan de stad, 't zij 44 minder dan in 1878; 2854 kiezers hooren toe aan den buiten, 't zij 545 minder dan in 1878!

Op de 41 kiezers der stad, verliezen de ministerieelen gemiddeld 27 kiezers tegen wij 14, 't zij een verlies van 15 stemmen.

De wet, door het ontlaan van belastingen van een groot getal geestelijken, heeft het kiesrecht ontvoeren aan 160 pastoors en onderpastoors in den omtrek van Gent; dus een zuiver verlies voor de katholieken.

Op de 485 andere afgeschreefde kiezers, altijd volgens de gewone verhouding, heeft de oppositie 555 kiezers moeten verliezen tegen 150 ministerieelen, 't zij een nieuw verlies van 185 stemmen.

De kieswetten hebben dus aan de oppositie 545 kiezers ontvoeren tegen 15, 't zij 532.

De ministerieelen moesten dus rekenen op eene meerderheid van ten minste 900 stemmen, nog versterkt door al de vlottende stemmen, welke een weinig gewetensvol gouvernement er altijd in gelukt voor zich te winnen.

In plaats daarvan, wat zien wij? M. de Moerman, die aan 't hoofd stond der katholieke lijst in 1878, bekam 5809 stemmen. Dit jaar komen MM. Braey en Casier aan 't hoofd van onze lijst met 5725 stemmen. Wij hebben dus 86 stemmen verloren.

Daarentegen werd M. J. de Hemptinne in 1878 aan 't hoofd der liberale lijst gekozen met 4186 stemmen. Dit jaar komt M. Lippens de eerste met

5795 stemmen. De geuzen zijn dus, in vier jaar tijd, 691 stemmen achteruitgegaan.

Ziedaar den uitslag van vier jaar alleenheersching en kiesknocierijen.

Volgens de regels der cijferkunst moesten wij heden de 5556 stemmen geraken en de geuzen moesten tot 4550 stemmen geraken.

Er is dus ten onzen voordeele, eene verplaat sing geschied van meer dan 100 stemmen.

De geuzen, wel is waar, zegpraalen nog, doch zij hebben geen reden om tevreden te zijn over hunne overwinning.

Eene opmerking die wij moeten maken is dat de stad ons een groot getal stemmen meer heeft gegeven dan in 1878.

Vier jaren geleden gaven de bureelen der stad, waarvan de stemmen werden opgenomen zonder stemmen van den buiten, ons 1155 stemmen tegen 2291. Liberale meerderheid 1139 stemmen.

Eergisteren hebben de stadsbureelen, alleen opgenomen, ons 1406 stemmen gegeven tegen 2562. Liberale meerderheid 956 stemmen.

Wij hebben er dus eene zuivere aanwinst gedaan van ongeveer 200 stemmen.

De buitengemeenten hebben een dergelijk uitslag opgeleverd.

De 6 bureelen van den buiten alleen opgenomen in 1878 gaven ons 815 stemmen tegen 125. Katholieke meerderheid 588 stemmen.

De 6 bureelen van den buiten eergisteren opgenomen zonder inmenging van de stad, hebben ons 1214 stemmen gegeven tegen 462. Katholieke meerderheid 588 stemmen.

Zuivere winst van 100 stemmen.

Het is dus onbetwistbaar dat eene grondige omkeering heeft plaats gehad in het kiezerskorps, zooland van de stad als van den buiten. Dit is nochtans slechts het begin van eene beweging, die ons spoedig zal leiden naar een nieuw souberaen universel, veel machtiger en duurzamer dan dat van 1870.

Men leest in den Courrier de Bruxelles.

Wij zijn stoffelijk geslagen, het is waar; geslagen door de brutale macht, geslagen door de tegenstrevers die voor geen middel, noch hevig nog hatelijk, noch oneerlijk, noch verraadlijk, achteruitgaan. Doch de zedelijke zegpraal is aan ons. Wij zien onze politieke werking van dag tot dag grooter worden.

De katholieken hebben het bewinstrijn van hunne macht; wat men hun op het politiek terrein ontrukkt, zullen zij op het terrein der scholen weten te heroveren. Zij zullen de scholen vernieuwvuldigen.

De optelling van al de stemmen in de kiezing van dinsdag uitgebracht geeft den volgende uitslag.

De liberalen hebben bekomen 56,254 stemmen. De katholieken „ „ 50,905

Met hunne 56,254 stemmen hebben de liberalen bekomen 70 zetels van Senators of Volksvertegenwoordigers, zijnde eenen zetel op 517 stemmers.

De katholieken hebben, met hunne 50,905 slechts verkregen 20 zetels, zijnde eenen zetel op 1545 stemmers. Dus: eene liberale stem doet zooland als drie katholieke stemmen.

Kan men duidelijker de onrechtvaardigheid van ons kiesstelsel bewijzen?

Lichting van 1882.

De milicianen aangeduid voor den dienst en begrepen in het gewoon en bijgevoegd contingent der lichting van 1882, zullen op de volgende dagen in de handen der militaire overheid geleverd worden.

aangedaan is hij dit grootsche tafereel der natuur.

O, o, o vervordt zij, o zie hoe de zon glansrijk tegen de rotsbergen aanschiet, nu zij ginder achter de gordijn des Hemels gaat verdwijnen; dat helderewater van Tongeren's rivier ruist mij zooland met murmelend in het oor; de vogelen zingen zooland aandoenlijk, als wij in dit alles den lofen de groothed van den Schepper bewonderen. O hoe verlevendigen die schepsels mijne ziel?

Mevrouw, mijne lieve moeder, zegde mij onlangs dat dit alles niets is, in vergelijking met de schitterende gezichten van Italie onder den helderen hemel van Latium! Wat moet dan de hemel daar boven, toch schoon zijn, goede Fausta!

Ja, mijne meesteres, doch eene reine ziel is even schoon, o antwoordde Fausta, en eene traan ontglipte haar oog, terwijl zij het lieve dochterzie aanschouwde reeds zooland vroeg met Gods rijke genaden begiftigd.

Nochtans, lieve Fausta, hernam het kind, o wanneer ik daar op het uiteinde van het dal, Tricht zich in de waters der Moza zie spiegelen, dan wordt mijne ziel altijd bekrompen; die tempel, welke de zon doet glinsteren daar beneden, hebt mij gezegd, is een tempel der onzuivere Venus toegewijd: een voorgevoel maakt mij altijd bekend dat mij van daar iets kwaads bedreigt.

Dit is niets, lieve Nympha, uwe ziel van jongs af met afkeer aan de valsche goden ontrokken, kan niet dulden, dat God niet overal aanbeden en erkend worde; zij hebt mij dikwijls gezegd, dat de veld- en boschgodinnen, welke u vader in deze lushoven heeft doen plaatsen, u verschrikken.

Daar is iets meer, Fausta, weet dat mijn goede Engel in mijn gebed mij soms vertrouwelijk met honingzoete woorden toespreekt. Ik heb deze morgen nog zijne stem gehoord, hij heeft mij gezegd dat van Tricht mijn heil en onheil zal voortgaan.

De slavinne was verlegen. Zij twijfelde geens-

A. — De milicianen voor welke de storting van 200 frank, gemidd door artikel 644 van de wet, met gedaan is.

Prov. Antwerpen: 26, 27, 28, 29, en 30 juni.

Brabant: 19, 20, 21, 22, 23, 24, 26 en 27 j.

W. Vlaand.: 26, 27, 28, 29, en 30 juni.

O. Vlaand.: 22, 23, 24, 26, 27, 28 en 29 j.

Henegauw: 21, 22, 23, 24, 26, 27, en 28 j.

Luik: 22, 23, 24, 26, 27, 28 en 29 j.

Limburg: 27, 28 en 29 juni.

Luxemburg: 26, 27 en 28 juni.

Namen: 26, 27, 28 en 29 juni.

B. — De milicianen voor welke de storting van 200 frank gedaan is.

Prov. Antwerpen: 1 juli.

Brabant: 29 juni.

West Vlaanderen: 1 juli.

Oost Vlaanderen: 1 juli.

Henegauw: 29 juni.

Luik: 1 juli.

Limburg: 50 juni.

Luxemburg: 29 juni.

Namen: 1 juli.

GROOTE NATIONALE BELGISCHE BEDEVAART tot O. L. V. van Lourdes.

28 Augustus — 7 September 1882.

Vertrek uit Luik (Longdoz) den 28 Augustus, ten 8 uren 's morgens. — Stilstand te Reims. — Den 29 te Paray le Monial, van 5 tot 11 1/2 ure 's morgens. Aankomst te Lyon, om 4 1/2 ure 's avonds; vermachting. — Den 30, Mis in O. L. V. kerk van Fourvières, vertrek ten 6 ure. — Den 31, aankomst in de zeehaven van Cette ten 6 ure 's morgens. Hoogmis. Vertrek 's avonds ten 4 ure en aankomst te Lourdes, den 1° September, ten 5 ure 's morgens.

Vertrek uit Lourdes den 3° September, Stilstand in Tours van 's morgens 7 ure tot namiddag 7 ure, om het graf van den H. Martinus te bezoeken en het afbeeldsel van het H. aangezicht des Heeren te vereeren. Terugkomst in België den 7° September, in Namen 's middags, in Luik om 2 uren.

Prijzen der reis heen en weer:

van Namen: 1° klas, fr. 100; 2° klas, fr. 125; 3° klas, fr. 80.

van Luik: 1° klas, fr. 104; 2° klas, fr. 128; 3° klas, fr. 80.

De inschrijvingslijsten worden den 14 Augustus gesloten of zelfs vroeger indien al de plaatsen reeds genomen waren.

Men is verzoekt zich zooland mogelijk aan te melden, om de inrichting van den pelgrimtocht te vergemakkelijken. Doch vroege men niet zich zooland lang van te voren te laten inschrijven, dewijl het Comité zich verplicht, het getal terug te sturen aan elken pelgrim die het terug zal vragen voor den 12 Augustus.

Den 12° Augustus 's avonds, zullen al de betaalde en onbetaalde inschrijvingen vast staan; het is nochtans altijd toegelaten, tot op het oogenblik des vertreks, zijn billet aan een ander over te dragen, vermits men het Comité daarvan verwiltigt.

Het bestuur belast zich het logement en het voozeld te bezorgen voor de som van 40 franken te betalen met den inschrijvingsprijs.

Voor inlichtingen en inschrijvingen moet men zich wenden tot den inrichter, M. FLORENT RAIKEM, Advocaat quai de Longdoz 20, te Luik.

DOMITILLA

of het huis van Annullinus

GESCHIEDENIS VAN BELGIE EN NEDER-GERWANE in de III° en IV° eeuw

door Fr. NOUWEN, Pr.

(5° VERVOLG.)

De jeugdige Nympha bleef ondertusschen het voorwerp bij uitstek van Domitilla's christene moederliefde, en zij beantwoordde aan de teedere opvoeding, mede door Fausta's zorgen versterkt, op de zoetste wijze. Allen die Nympha zagen, zeiden dat iets goddelijks in haar gansche wezen doorstraalde; haar spiegel leest en bevallige schoonheid was de ranke harer inwendige aannemelijkheid. Het groote wijdontvouwde overkleed der Romeinsche dracht, knoopte haar Fausta met een gulden cingel om de lenden. Soms wanneer hare moeder dit gebod, om in het openbaar te verschijnen, deed zij armbanden aan rond hare gave handen en doorweefde hare zijde haartokken, die anders los op hare schouders vloten, met eenen parel- en diamantens krans; een rijke mannel omzong dan hare leden en daalde in wijsde pracht tot op den grond. Nympha was zooland lief met eesieder en bijzonder met de jonge slavinnen die haar dienden, dat Annullinus soms eene traan langs zijne wangen voelde biggelen als hij dit

vertog van verre beschouwde; hij begreep dat bijzonder in het gemoed van Nympha, iets huisde dat hij niet durfde naspieren.

Het hogewoeld, waar alles steeds heidensch was, woog Domitilla zeer dikwijls loodzwaar op den geest. Zij zocht dan een middel om van tijd tot tijd hare christene gevoelens vrijer lucht te geven.

Annullinus in zijne hoedanigheid van landvoogd, bezat onderscheidene uitgestrekte villas. Hij had er ook nieuwe in eigendom aangekocht, bijzonder in de nabijheid der hoofdsteden. Een dier lustpalen had hij versch doen opbouwen in de vallei der Geer of van den Eecker, in de nabijheid van Trajectum. Daar paarde het schilderachtige der bergstreek zich met de pracht der gebouwen, in zoovers dat men zich in het schoone jaargetijde in een der lustvalleien van Italie zou gewaand hebben. Dit eenzaame dal lokte Domitilla nog meer uit, omdat zij, uit het nabijgelegen Tricht, daar gemakkelijk, bij Annullinus dikmalige afwezenheid, met de geloofszendingen in aanraking konde komen.

Wanneer Domitilla dan hier verblijf hield, mocht zij hare godsdienstige gevoelens meer ten toone spreiden. Ook plantte hare godsdienst lever hier de Evangelieeler bijzonder onder de slaven en diensthoden voort. Wanneer zij wist dat elders in Annullinus hofsteden, een nieuwe bekeering was, deed zij hem naar hier verhuizen; terwijl zij tevens in deze villa de zieke en afgeloefde slaven en slavinnen deed verzorgen welke men anders, volgens Romeinsch gebruik, als onnutte lastdieren soms op de barbaarsche wijze van kant maakte. Bij Roomen was er een eiland waar men deze arme schepsels naar toe voerde, en ze van honger en gebrek liet omkomen; elders wist ieder meester zich daarvan op het spoedigste te ontdoen.

Als Bischoep Maximinus of zijne priesters een bezoek bij de edele vrouwen kwamen afleggen dan beraadslaagden zij wat men gezamenlijk voor

het heil van den evenmenschen doen konde, en Maximinus zijne handen ten hemel heffende dankte hij den Heer voor die vruchtbare ontkieming van het zaad des Evangelies. Hij loofde en dankte God met het huis van Domitilla, doch ontweinsde der vrouwen niet, dat alles zooland naar gelangen niet zou blijven voortduren.

In deze tijden, o zegde hij dikwijls, o schenkt ons de hemel een weinig vrede, opdat wij zooland kunnen ademen en voortleven; onze korstondiger rust moet ons een voortreken zijn van grooteren strijd.

Zooland wapende hij ieders gemoed om met kracht de beproevingen te gemoet te zien.

De zoete Nympha welke daarbij niet zelden tegenwoordig was, hief dan hare glinsterende oogen naar omhoog en scheen te zeggen:

God zal mij ook de genade verleenen van eene christene heldin te worden.

Soms hoorde zij Domitilla met Maximinus spreken over Annullinus en Lucius, en besloot dan vurig, voor haren vader en verwijderden broeder te bidden, soms ook hoorde zij hen beiden spreken over haar zelve, en wanneer de Bischoep zonder vlijder de maagd loftuide, als den spiegel eener reine ziel, dan verzuchtte zij inwendig tot God om zuiver voor zijn aanschijn te mogen blijven wandelen.

De thans twaalfjarige Nympha bewaarde al de woorden van Maximinus in haar binnenste, en overwoog deze in hare slaapkamer neergekiend voor den minnaar der zuivere zielen. De goede Fausta deed deze gedachten nog liefderijker en geuriger ontluiken voor den Heer.

De juffer met hare dienstmeid wandelden dikwijls door de boschwarde die langs de helling van den linker oever des Eeckers opklim. Wanneer de maagd van daar boven, haar oog in de verte liet zweven, tot in den wijden dampkring der lucht, dan vraagt zij aan Fausta of zij ook zooland

(1) De nadruk is verboden.

(Wordt vervolgd.)